

TORONYIRÁNY

XVII. 13.

2023. március 26.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 5. vasárnapja

Urunk, Jézus Krisztus!
Sok minden van, ami vonz
és fogva tart minket.
De mindenek közt
Te vagy a legerősebb!
Vonj minket erősebben
magadhoz!

Megváltónak hívunk,
mert azért jöttél a világba,
hogy szétszakítsd a bilincseket,
s elvedd parányi gondjainkat,
amelyeket magunk készítettünk magunknak,
és széttörd a lélek nehéz láncait.
Szabadítónak nevezünk,
mert mindettől
meg akarsz szabadítani minket.

Igen, mert ez Isten akaratja,
amit te beteljesítesz,
s így lehetővé teszed számunkra,
hogy szentté legyünk.
Ezért szálltál le közénk, a földre,
és ezért szálltál fel a magasba,
hogy minket magaddal ragadj.

Sören Kierkegaard

A szentmise olvasmányai

- 1. Ez 37,12-14** Ezekiel próféta által Isten megígéri, hogy a választott nép száműzetésben meghalt tagjait életre kelti, és eljuttatja az Ígéret Földjére.
- 2. Róm 8,8-11** Ha bennünk lakik Isten Lelke, aki feltámasztotta Jézust a halálból, akkor a mi halandó testünket is életre kelti.
- 3. Jn 11,1-45** Jézus, a már három napja halott és sírba helyezett barátját, Lázárt életre kelti és úgy nyilvánul meg, mint aki a feltámadás és az élet.

Lázár feltámasztása

Jézus és kísérei mire Betániába érkeztek, Lázár már negyednapja a sírban volt. Az első nap megvitték Jézusnak a hírt, utána még két napig ott maradt, s most a negyedik napon megérkeznek. Jeruzsálemből sokan jöttek Máriához és Mártához, hogy részvétüket kifejezzék. Márta hallotta, hogy Jézus megérkezett, rögtön eléje sietett, és ezekkel a szavakkal fogadta: Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem. De most is tudom, hogy bármit kérsz az Istentől, megadja neked. Az „Úr” megszólítás, már későbbi keresztény cím, s a Jézus nevében való ima, illetőleg az ő közbenjárásának kérése is a katekézis részlete. Márta nem meri remélni, hogy Jézus a halottat feltámasztja. Szavaiba bizonyára egy kis szemrehányás is vegyült, amiért Jézus nem sietett. Egyébként az evangélista úgy szerkesztette meg a párbeszédet, hogy akik olvassák, azok képet kapjanak Jézus megváltói küldetéséről. Jézus megígéri Lázár feltámadását, de Márta csak a végső feltámadásra gondol, amelyet akkor már a hívő zsidók is vallottak. Az apostolok azonban később felismerték, hogy a csoda kimondottan Mesterük küldetését világította meg. Ha képes meggyógyítani a betegeket és feltámasztani a halottakat, akkor ahhoz is joga van, hogy minden halottat feltámasszon, és megadja nekik az örök életet. Így lett ő számunkra a „feltámadás és az élet.” Ezek az elvont szavak János evangéliumának sajátos kifejezései, mint más helyen a világosság, igazság, út stb.

Márta megkapja a kérdést, hogy hiszi-e, amit Jézus ígér, s a válasz az az ünnepélyes hitvallás, amit az egyház a keresztelendőktől megkívánt: Te vagy a Messiás, az Isten Fia. Az evangélistának itt nem az a fontos, hogy a történetet visszaidézzék, hanem hogy a mindenkor hívők figyelmét ráterelje Jézusra. Benne a reménytelennek látszó helyzetben, a sírnál is bízni kell, mert ő a feltámadás és az élet. A hittel elérhetjük mindazt, amit Isten mindenhatóságában nekünk ígért.

Márta később odahívja Máriát is. A látogatók is elkísérik, mert

úgy gondolják, hogy a sírhoz indul. Mária ugyanazt ismétli, mint nővére: Ha itt lettél volna... Látszik, hogy egymásközt gyakran ismételték ezt a kijelentést. Közben az evangélista Jézust igazi emberségében is bemutatja. Amikor látja a jelenlevők könnyes szemét és hallja a nővérek sírását, maga is mélyen megrendül, neki is könnyek jelennek meg a szemében. Az egyházi ígéhirdetés meg akarta őrizni ezt a képet is, mert hozzájárul reményünk megerősítéséhez. Az Isten Fia embersége szerint lett megváltónk. Őt az emberi szeretet és részvét is arra indítja, hogy mellettünk álljon és közbenjárónk legyen. A körülálló meg is jegyezték, hogy valóban szerette Lázárt. Miért nem sietett hozzá, hogy meggyógyítsa, mielőtt meghal? Pedig Isten tervében benne volt Lázár haláltusa is és nővéreinek fájdalma is. A hitnek és a reménynek a sötét háttéréből is ki kell emelkednie.

A sír a domb oldalában vájt barlang volt, amelynek bejáratát kőlappal zárták el. Legtöbbször a zárólapot kör alakúra faragták, és csatornában lehetett ide-oda hengeríteni. Amikor a sírhoz érnek, és Jézus kéri, hogy hengerítsék el a követ, Márta azt hiszi, hogy Jézus be akar menni és megnézni a holttestet. Ezért figyelmezteti, hogy már negyednapos, és szaga van. Erre azt a választ kapja, hogy ha hisz, meglátja Isten dicsőségét. Az Ószövetségben ez a dicsőség – a kabod Jahve – rendszerint valamilyen jel, amely tanúsítja Isten erejét, segítségét, áldását, vagyis amiből reményt, bizalmat lehetett meríteni.

Bár Jézus joggal hivatkozott arra, hogy a csodákat az Atya erejében teszi, vagy a benne lakó Atya műveli azokat, azért mégis mindig saját nevében beszélt. Csak itt említi az evangélista, hogy kifejezetten imádkozott. Akkor sem a csodát kérte, hanem a jelenlevők előtt akarta kimutatni, hogy ő egy az Atyával. A szavak egyébként úgy hangzanak, hogy már az egyház hitét, illetve Jézus kilétének megvallását is tartalmazzák. Jézus tudta, hogy az Atya mindig meghallgatja. Mivel látja az Atyát, csak olyat kér tőle, ami egybeesik akaratával. De arra különös gondja van, hogy az emberek lássák meg az Atyától való küldetését. A negyedik evangélium ezt a küldetést sokkal többet emlegeti, mint a többiek. A század végén valószínűleg szűkség volt rá, hogy az üldöztetések idején a hívőkben tudatosítsák az egyház természetfölötti eredetét. Jézust az Atya küldte, azért eljövetele és műve nem hiúsulhat meg. Az egyház pedig az ő művét folytatja.

Az ima után Jézus beszél a sírba: Lázár, jöjj ki! A halott engedelmeskedik, kijön úgy, ahogy zsidó szokás szerint eltemették: keze, lába bepólyálva, arca kendővel bekötve. A körülálló szabadítja meg ettől a köteléktől. Az evangélista azzal a természetes egyszerűséggel számol be az eseményről, amelyet a többi csodánál is tapasztalunk. Számára Jézus az Isten Fia, aki a hatalom teljességével rendelkezik. Neki joga van küldetését igazolni, és joga van arra is, hogy bennünk felébressze az örök élet reményét. De a hívőben a csoda valósága mellett más kérdések is támadhatnak. A halált fel lehet fogni úgy, mint a testi élet megszűnését. Az evangélista valóban erre gondol, hiszen Lázár negyednapja meghalt. Számára a csoda abban áll, hogy az ilyen halott emberi szóra nem jön vissza az életbe. Itt pedig egészségesen kijön a sírból. A további kérdés inkább teológiai. A halál ugyanis jelenti a földi élet lezárását, az ítéletet és az örök állapot megkezdését. Aki így átment a túlvilágra, az nem jöhet vissza a földi életbe, annak legfőképpen a végleges feltámadás lehet a sorsa, de ott már nem ezt az életet folytatja. Azt kell tehát mondanunk, hogy Lázár ilyen értelemben nem ment át a túlvilágra, nem esett ítélet alá, s nem is onnan jött vissza. Ő ezt a földi életet folytatta tovább. Jézus feltámadása így különbözik azokétól, akiket feltámasztott.

Gál Ferenc

Csak ti vagytok nekik! (34.)

A VALLÁS MIRE JÓ A VALLÁS?

1. Egyedülálló mód a szépség, a nagyság és az élet abszolút értékeinek a megértéséhez. Az élet a teremtő Isten nagy ajándéka, alapvető érték a mások és Önmagunk megbecsülése.
2. Találkozás egy baráttal, aki Isten mindent meggyőző erejével az igazság záloga. Jézus nem egy letűnt kor bajnoka. Ma is élő valóság.
3. Széztúzza a halálra ítélt létezés félelmét és végtelen látóhatárt tár elénk. A hit első adománya az az erős remény, amely megvilágítja létezésünket.
4. Erős azonosságot ad, összefüggő értékeket. A gyerekek környezete változó és bizonytalan. A hit összefut, támpontokat ad. Nem sérti meg az egyén szabadságát, aki szabadon dönthet a sorsáról.
5. Küldetést nyújt. Célt ad az életnek, nem bíz semmit a véletlenre. Az élet felelősség.
6. Egy felemelő célkitűzés. „Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.” Isten lényege a szeretet.
7. Értelmet ad a szürke napoknak. A szenvedésnek, a veszteségnek és a könnynek.
8. Megbocsátó, felemelő, bátorító, befogadó közösségbe vezet és megőrzi Isten szavát.
9. Áldás. A vigasztalan időben is nagy erő, ha érezzük az áldást. Biztosít, hogy Isten meg akar menteni bennünket.
10. Ez az ajándék a legnagyobb. A szülők ne küldjék a gyerekeiket templomba és hittanra, hanem menjenek velük, legyenek a kísérők és az első hitoktatóik, mert ez az ő feladatuk. Az élet Isten ajándéka a szülők közreműködésével, a hit is kegyelem a szülők és az Egyház által.

TANÍTSUK MEG ŐKET IMÁDKOZNI!

Az imádság a szeretet jele Isten, mások és magunk felé. Általa lépünk be gyengéden a sötét éjszakába. A szülők ennél nagyobb ajándékot nem adhatnak. Mégis ott van a félelem, hogy a gyerekekkel kell imádkozni és Istenről kell beszélni velük.

A hittanórán megkérdeztem tanítványaimat: „Tudjátok, miért akarlak benneteket megtanítani az imádságra? Miért ajándékozok nektek egy Bibliát?” Egy tizenéves gondolkodás nélkül válaszolt: „Mert szeretsz minket, s azt akarod, hogy boldogok legyünk.”

Az imádság nem kötelesség, hanem öröm. Az emberek ajándékba kapták. Ne úgy vegyük, mintha kényszermunka lenne, hanem mint egy megosztott örömet. Nyugalom és harmónia. A közösen imádkozó család összetart.

A legegyszerűbb módja az imádkozni tanításnak az, hogy lássanak benneteket imádkozni. Ha a gyerekek látják, hogy a szülők bizalommal imádkoznak, megértik, milyen fontos Isten számukra és érdemes elidőzni az imában.

Imádkozzatok velük! Fontos, hogy egyszerű s érthető imákat mondjunk, amit a gyermek könnyen megért. Öleljétek át és mondjátok: „Jézusom! Áldd meg Ferikénket, akiből már egy kis emberke lett!”

A jeleknek is nagy értékük van: egy kereszt a homlokukra és gyengéd csók mellé, segíteni fogja az ima tudatos kialakulását és fejlődését. Az imát a gyerek soha ne vegye játéknak!

Az ima ne legyen hadarás vagy felolvasás. Nagy a különbség a ledarált ima és az átélmelkedett ima között. Legyen a gyerekeknek olyan imakönyvük, amelyekben szép képek vannak. Különösen az esti ima alkalmával, amikor már a gyermekek fáradtak, szívesebben nézegetnek ilyen képeket. Ismerek olyan családot, ahol egy szentkép előtt gyertyát gyújtanak esténként és úgy imádkoznak. Az imádság dicséret, hála, csodálkozás, gyengédség és vidámság.

Természetesen a leghasználtabb könyv a Biblia legyen. A gyerekek tanulják meg, hogy ez „Isten könyve”. Vannak Gyermebibliák is, melyek olyan részeket tartalmaznak, melyeket a gyermekek könnyen megértenek. A bibliai történetek, idézetek nagyon fontosak a gyerek életében. A zsoltárok szavai, Krisztus beszéde a tömeghez és az apostolokhoz, mind lehet egy-egy ima alapja. Felemelő látvány, ha egy 8 éves gyermek csukott szemmel így imádkozik: „Uram, nézz rám és védelmezz meg. Életem a te kezében van: te vagy minden kincsem. Istenem, te vagy biztos vezetőm, éjjel is rád gondol a szívem. Szemem előtt vagy állandóan, melletted nem esek el soha!” (vö. Zsolt 16,1-11)

A szülők mutassák be gyermekeiket Istennek és Istent gyermekeiknek. Általában ezek a gyerekek Istenre vonatkozó kérdései: Ki teremtette Istent? Honnan jön Isten? Milyen az Isten? Vannak barátai vagy egyedül van? Miért nem látjuk? Fontos, hogy a gyerek kíváncsi kérdéseire válaszoljunk, lehetőleg azokkal a szavakkal, amelyeket Jézus mondott az Atyáról.

Ne feledjétek, hogy az imádság kapcsolat és kommunikáció. Segítsetek a gyerekeknek megérteni, hogy Isten a barátjuk akar lenni. A gyerekek örülnek egy jó barátnak és Isten is örül a gyerekeknek. Talán tehetünk egy kísérletet ezzel a magyarázattal: „Isten nagyon szeret benneteket. Rendkívüli módon teremtett meg titeket és rendkívüli barátságba akar lépni veletek. Ez nem olyan, mint a már meglévő barátaitokkal kötött barátság. A nagy barátság lassan alakul ki. Isten azt akarja, hogy közeledjete hozzá és minél jobban megismerjétek.” Amikor Istenről beszéltek, úgy beszéljétek róla, mint ahogyan Jézus beszélt. Tanítsátok meg nekik azt is, hogy imádkozni egyben odahallgatást is jelent. Isten szava nem olyan, mint az embereké, de létezik. Olyan, mint a titok és egy bizalmas beszélgetés. A csend által jön közelünkbe és általa válik „bensőnké”: az evangélium olvasása közben, gondolatok révén, az élet eseményein keresztül, a vágyakkal és az élet eseményein keresztül.

Az ima legyen mindennap egy találkozási lehetőség, méghozzá olyan, hogy érezzük meg a hiányát, ha egy nap kimaradna.

Értsétek meg: vannak nehézségek is. Amikor a kis Etuska nem akar imádkozni, így reagálhatunk: „Uram, ez a kis galambocska ma este fáradt. Majd holnap beszélgetünk róla.” Maradjon nyitva a kommunikálás lehetősége a gyerek és a szülő között, valamint a gyermek és Isten között.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Keresők létjele - útjele

Határkeresztek erdők szélén, mezőkön, s emlékhelyek, amelyek a zarándok közösségek szívéből bízattva utak mentén is mint belső jelzőtáblák arra irányítják a figyelmet, aki a „Fán függött”. A Duna mentén a Wachau „sarkát” egészen Passauig egész sorozatát találni az ún. dunai stílusban faragott fakereszteknek szentélyekben, múzeumokban. A XVI. század az ideje ezeknek, amikor a kereszties hadjáratokat követő századok úgy igazán átéltek az ember-Krisztus testi kínjait, a „fájdalmak férfiáét.”

Az egyik ünnep, a tavaszi, a Szentkereszt feltalálásának örömet fejezi ki. A jezsuita költészetből s a népi ponyvairodalomból bőségesen idéz példát, hogy mi (ki) nekünk a Fa, „melyen az élet halni szállt”; a másik ünnep őszi, a nyár múltán a hervadásban is az életé, amely magasra emeli keresztységünk üdvjelét. Ahogyan a passauai dóm kupolafreskóján látni: angyalok emelik a Keresztet, viszik a magasba harsonaszó közben: „hirdessétek a pogányok között, hogy az Úr a fáról uralkodik.” A zsolttár-változat a liturgiában a szakrális közlésen túl annak a gyönyörű Szentkereszt-kultusznak szól, amely a keresztény irodalmi múltjában elvezet a „hanyatló görög költészet utolsó rózsájáig”, Héro és Leander érzékeny történetéhez, amikor Eros mellett már a „diadalmas Megfeszített” áll, a szent Szeretet hangja hallatszik. Egy dalköltő a VI. században útnak eredt, hogy Galliában gyógyulást kérjen a mi Szent Mártonunk (!) sírjánál. Megkapja a kért „jutalmat”, s hosszú zarándoklata végén az egyház örökös lekötelezettje lesz. A jogászból: püspök. A neve: Venentius Fortunatus. Bizonyára itt Galliában írja azt a himnuszt, amely a keresztény nemzet himnuszává vált, s amelyet a nagyhét liturgiájában ma is énekel a keresztnek hódoló sokaság: „Vexilla Regis prodeunt, / fulget Crucis mysterium - Király zászlói lengenek, / villog titkával a Kereszt, / melyre hűsben függesztetett / aki minden húst alkotott. / Szent kérged illatot lehell, / ízéd nektárokat legyőz; / ezer gyümölcscsel boldogan tapsolnak győztes karjaid.” Ez már a szent szerelem éneke, a fölemelt világ ritmusa, amely további változatokban él tovább az egyház akkori (s még sokáig) irodalmi nyelvén: latinul. És persze a képek, feszületek művészi és népi jámborságot hirdető naiv formáiban. Valójában az tette világfelettivé a milviusi hídnál a pogányság feletti diadaljelet, a keresztet, amikor a császár ezt hallotta: e jelben győzni fogsz. Orosz István búcsúvezető, népi verselő e század elején ekként énekelt: „Zászló nekünk a keresztfa, / Aki ragyog előttünk, / Hogyha bánat, szomorúság / Ér, mi el ne csüggedjünk. / Keresztet kell itt hordozni, / Nem lehet anélkül élni, / Jézus is azt hordozott, / Minekünk példát adott.” Itt messzi századokból az egyház gyakorlatából megörökölt „ihlet” a mindennap tapasztalatával gazdagodva mondja ki a szenvedés titkát, értelmét, s követi azokat a szerzőket, akik minden korban ismerték az ének pasztorális szerepét, lélekbe szivárgó kegyelmi nedvét.

Kereszt a nevünk is, amelyet felveszünk, s ez utóbbi kifejezés már a népi kereszténységben a szent mátéi sorokat asszociálja: „aki nem veszi fel keresztjét”, vagy Lukácsnál: „aki nem hordja keresztjét.” Tudatos életformát jelent ez, s nem szelvelgő eltűrését a bajoknak, gondoknak. A kereszt erejét.

A homlokunkra rajzolt kereszt (fiatal szülőknél is előfordul helyenként ez a tradíció) Nagy Szent Vazul munkájában (A Szentlélekről) már élő hagyományként szerepel, s a II. század egyik feliratos emléke ha „ragyogó pecsétről” szól, azt a keresztiségre értelmezi. Az elkötelezettség eme példája a IV. századból ekként üzen a mának: „Még nem születtek újja a keresztiség által, a kereszt jele által azonban már megfogant nektek az egyház.”

Kereső lelkek. A keresztben megleglik értelmét a létnek, s a témérdek miéltre választ kapnak.

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Életének 76., papságának 50. évében, 2023. március 12-én elhunyt Szujó Antal. 1973. június 17-én szentelték pappá Szegeden, közel 50 év alatt az egyházmegye számos plébániáján szolgált káplánként majd plébánosként. Az elmúlt négy évben az újkígyósi Szent Erzsébet Szeretothon lelkésze volt. Temetési gyászmiséjét számos paptestvérrel együtt Kiss-Rigó László püspök celebrálta a gyomaendrődi Szent Imre plébániatemplomban március 22-én, majd az endrődi köztemetőben helyezték végső nyugalomba. Nyugodjék békében!

Ma, nagyböjt 5. vasárnapján minden magyarországi katolikus templomban a Szentföldön élő keresztények megsegítésére történik a perselyadományok gyűjtése.

A Rózsafüzér Társulatok tagjai március 27-én, hétfőn a Tátra téri Szent Gellért templomban találkoznak legközelebb. A program:

16.00 óra: Érkezés, közös ének, Mária köszöntő

17.00 óra: Rózsafüzér imádság

18.00 óra: Szentmise

Március 27-én, hétfőn 18:00 órakor a jezsuiták Szent József templomának hittantermében folytatódik a Kaszap István Jezsuita Szakkollégium szabadegyeteme, melynek vendégei Földváry Miklós és Máté-Tóth András valláskutatók lesznek. Előadásuk címe: Quo vadis, Ecclesia?

A Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség, a szegedi katolikus szakkollégiumok és ifjúsági közösségek idén 18. alkalommal szervezik a Városi Keresztutat, mely március 29-én, szerdán 19 órakor a Dómból indul és oda is érkezik vissza. A zarándoklat mottója: „A kereszt híd a múlt és a jövő között”. A menethez bárki csatlakozhat, aki a húsvéti készület jegyében szívesen részt venne az egész Szegedet átfogó imádságban, melyet városunk, hazánk és a világ békéjéért ajánlanak fel a résztvevők.

A nagyböjti időszakban, péntekenként 17.30-kor a Székesegyházban közös imádsággal járja a keresztutat a Belvárosi Plébánia közössége. A következő alkalom március 31-én lesz a plébánia hittanosainak és ministránsainak közreműködésével.

Nagyböjti lelkinapot tart a Belvárosi Plébánia közössége április 1-jén, Virágvasárnap előtti szombaton 9:30 és 17:00 óra között a domaszéki Stella Maris Vendégházban. A lelkinapot Kondé Lajos plébános és Köllő Sándor káplán vezeti. Regisztrálni március 29-ig a fogadalmitemplom.hu oldalon található jelentkezési lap kitöltésével lehet.

A Mathias Corvinus Collegium szegedi képzési központja március 31-én, pénteken 17.00 órai kezdettel a Szegedi Dóm Látogatóközpont konferenciatermében rendezi „Az online tér hatalma és a családi élet... a XXI. században” című előadását, melynek meghívott előadója Tari Annamária, a médiából ismert pszichoanalitikus, pszichoterapeuta lesz. A díjmentes részvételi regisztrációról a www.facebook.com/Szeged.MCC/ oldalon, valamint a szeged@mcc.hu email címen kérhető bővebb tájékoztatás.

Virágvasárnap, április 2-a, azaz jövő vasárnap a Nagyhét első napja. A Székesegyházban a 10.00 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja. A 18.00 órai szentmisén a virágvasárnapi passiót a Dóm énekkara énekli.

Szent József műhelyébe várják a barkácsolást kedvelő, 18 év feletti férfiakat hétfő esténként, 18.30 és 20.00 óra között. A jezsuiták Szent József templomához (Dáni J. u. 3.) tartozó barkácsolóműhelyben ingyenes eszközhasználattal kisebb fadobozokat, ládákat készíthetnek az érdeklődők, de lehetőség van az építésre, tervezésre, vagy akár kerékpár javításra is. A műhely létrehozásának célja, hogy az új dolgok alkotása a közösség és az egyén örömeire szolgáljon.

Március 10-én és 11-én a győri Brenner János Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet adott otthont a papnövendékek országos találkozájának. A kétnapos rendezvényen a szegedi Szent Gellért Szeminárium előjárói és növendékei is részt vettek.

Állami kitüntetésekkel jutalmazták a Szeged-Csanádi Egyházmegye munkatársai nemzeti ünnepünk alkalmából. Március 14-én, a Karmelita kolostor rendezvénytermében a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetését kapta Cserny Szilvia óvodavezető, szaktanácsadó, a Toronyirány hetilap szerkesztője, valamint Ritz Judit, a Bálint Sándor Egyházmegyei Szeretetszolgálat főigazgatója. A Magyar Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetésben részesült Bozóky Imre, a Szeged-Csanádi Egyházmegye jogtanácsosa; Vincze Gábor, a Gál Ferenc Egyetem Egészség- és Szociális Kar dékánja pedig a Magyar Érdemrend Tisztikeresztje Polgári Tagozatát vette át.

Tavaszi rekollekciójukat tartották március 20-án a Szeged-Csanádi Egyházmegye Békés megyében szolgáló papjai. A rekollekció vezetője Felföldi László pécsi püspök volt.

Közös, húsvétra felkészítő lelkinapot szervezett március 21-én a püspökség munkatársainak az egyházmegye Kateketikai Intézete a Domaszék-Zöldfás Lelkigyakorlatos Házban. A lelkinapon Ivanics Zoltán kecskeméti káplán tartott előadást.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.